

Oblasník VSO

apríl · 2012 · č.12
máj

Skauting
je
cesta,
ktorá
sa
dotýka
srdc...

- úvodné slovo -

**Slovenskooo, Slovenskooo,
Slovenskooo!**

Tieto výkriky sa budú dnes niešť od Tatier k Dunaju a naspäť. Budú znieť z barov, krčiem, námestí, klubovní a všetkých miest, kde sa bude sledovať hokej. Naša krajina a ľudia v nej opäť žije hokejom. Najrýchlejšia kolektívna hra dokázala v eufórii, radosti a očakávaní spojiť ľudí po celej krajine.

Teším sa, že v tento hokejový víkend môžem dokončiť aj ďalšie číslo nášho oblastného časopisu. Rodilo sa ťažko a je skromnejšie, no verím, že aj tak Vás niečo môže osloviť...

Začíname spätným pohľadom na piaty diel Indulony z dielne košických skautov. Táto netradičná akcia si nachádza čoraz viac priaznivcov a účastníkov, z čoho sa tešíme a organizátorom držíme palce aj naďalej...

Ak zvažujete počas leta účasť na nejakom hudobnom festivale, tak si môžete prečítať príspevok od Koviho, ktorý zhodnotil plusy a mínusy „festáku“ Grape.

V tomto čísle nájdete aj zaujímavé tipy na výlet či tábor. Mňa osobne zaujal fínsky varič, ktorý by som si niekedy rád vyskúšal.

Užitočné môžu byť aj rady na výrobu vlastných repelentov proti otravnému hmyzu.

O svoju životnú skúsenosť sa s nami podelil Pončo. Jeho zimný výlet, ktorý sa zmenil na záchrannú akciu si môžete prečítať na strane päť.

Keďže sa hovorí, že máj je lásky čas, pridal som aj recenziu na jednu „sladkú“ love story. Kniha Vykúpená láska môže byť zaujímavým čítaním zvlášť pre nežnejšie pohlavie.

Pre dumajúcich a hľadajúcich a aj všetkých ostatných máme pripravený príspevok od Tammyho o duchovne. Príspevok je obohatený o praktické ukážky, ktoré by vás mohli inšpirovať pri tvorbe družinových alebo oddielových aktivít.

V júni nechýbajú ani zaujímavé skautské akcie a pozvánky na ne nájdete na konci čísla.

Prajem príjemné čítanie a hokejové povbudzovanie!

Yan

OBSAH

Indulona – 2,3

Grape – 3

Fínsky varič – 4

Vtipy – 4

Zo života – 5

Literatúra – 6

Duchovno – 7,8

Tipy – 9

Pozvánky – 10,11

InDuLoNa V.

Intelektuálne, duchovné a logické napredovanie

Spišský hrad je naozajstný klenot. Pozerať sa naň cez okno a pri tom počúvať o dávnej európskej histórii je príjemné pre každého, kto túži rozširovať si obzory. A toto veru nebol obyčajný dejepis.

Piatok bol zoznamovací, keďže v Spišskom Podhradí sa v posledný marcový víkend stretli skauti z celého Slovenska. K tomu patrila aj diskusná hra. Jej cieľom bolo naladiť účastníkov na najbližšie dva dni, ktoré sa mali niesť v diskusnom režime. Niektorí sa cítili obmedzení, lebo každý smel hovoriť, len keď bol na ňom rad a ináč sa mohol akurát tak kyslo tváriť. Bývalá premiérka Iveta Radičová určite netuší, že jej výrok sa stal základom piatkového programu našej skautskej Indulony. Argumenty za a proti sa nachádzali ľahko i ťažko, ale čo je kontroverzné, o tom sa vždy s chuťou debatuje.

HEDr. Hromják, PhD. na svoje diskusné bloky ani raz nemeškal. Historik, kňaz a vysokoškolský asistent k nám dochádzal zo Spišskej Kapituly vždy dobre naladený a pripravený na akékoľvek pichľavé, príjemné i nepríjemné otázky. Témy, ktoré prednášal, k tomu priam zvädzali, a on sám nás aj vyzýval, aby sme sa smelo pýtali. Možno preto, že vedel, že jeho bloky majú byť diskusné a nie prednáškové. Lenže skúste diskutovať s odborníkom na také široké témy, keď on má načítaných možno dvadsať kníh a vy desať strán.

A tak sme (najmä) počúvali o siedmich výpravách križiakov do sv. zeme, o rytierskych rádoch, templároch a johanitoch (maltézskych rytieroch). A keďže Dr. Hromják nikdy nezabúda na súvislosti, vzali sme to pekne zoširoka cez rozkol v 11. storočí, pápežské nezhody, turecké vpády, svetové vojny až po dnešných Židov v Palestíne.

A záver bol (pre mnohých) prekvapivý – križiacke výpravy boli obranným mechanizmom kresťanov, ich cieľom bolo získať späť to, čo im bolo ukradnuté moslimami a nie naopak.

Teda nešlo o žiadne útoky na islamský svet, ako sa to dnes často interpretuje. Dochádzalo aj k zneužívaniu a násilnostiam, to je pravda, ale to je, žiaľ, prirodzenou súčasťou každej vojny a znakom slobodnej vôle ľudí.

Poobede nás prudký vietor odfúkol až do Spišskej Kapituly. Tam nám Dr. Hromják urobil podrobnú prehliadku Katedrály sv. Martina. Škoda, že mal na to obmedzený čas, lebo verím, že keby sme ho neprerušili, rozprával by nám o nej ešte aj dnes (pre ilustráciu – o jedinej freske nad dverami napísal 12-stranovú prácu).

V rámci prehliadky sme sa dostali aj do starobylej knižnice, kde sme videli inkunábuly a všelijaké vzácne pamiatky, rúcha, knihy... Dokonca sme sa neplánovane stretli aj s biskupom. Keď požehnal môjho ročného syna, ktorý už pol hodiny nevedel zaspáť, okamžite zavrel oči a zobudil sa až vonku. Fakt je, že ten vietor by zobudil aj mŕtveho. A tak sme zbehli späť do Podhradia.

Tu nás už čakal Fabo Novotný (vodca 46. zboru Biela nádej). Po šarišsko-slovensky nám porozprával niečo o sebe, o svojich životných bojoch a križovatkách a vo všeobecnosti o tom, ako nájsť svoje životné smerovanie.

Večer sme si pozreli príjemný film Gifted hands. Bolo v ňom veľa podnetných myšlienok, o ktorých sme sa potom ešte trochu rozprávali. Ale základ je mať vytýčený cieľ a veriť, že je v našich silách dosiahnuť ho. A tiež neporodiť siamské dvojčatá, lebo potom nastane problém. Keď ich hlavná postava – chirurg oddeľoval, niektorí radšej zavreli oči, aj keď myslím, že ľudia bežne pozerajú v telke väčšie krváky, ako bola táto scéna.

V nedeľu 1. apríla niektorí zúfanci zistili, že CG-čka sa dajú nahradiť aj pyžamom. Zobudili sme sa totiž do veterného zasneženého rána. Zimná vetrovka bola na nezaplatenie a kto mal aj zimné topánky, mal vyhraté.

Po sv. omši v Kapitule a po raňajkách sme sa chytili ďalšej kontroverznej témy – stredovekých inkvizícií. Teda vlastne... Mnohí sme to netušili, ale inkvizícia existuje vo Vatikáne dodnes, len jej zmenili názov. Opäť Dr. Hromják, opäť široké historické súvislosti, pohľad Cirkvi, stredoveká Európa, šírenie heréz, vyhľadávanie heretikov, súdy, advokáti, hľadanie dôkazov. A pozitívny pohľad na to, čo sa pri inkvizíciách skutočne odohrávalo, prečo boli v tom čase nevyhnutné (i keď krutosť, ktorá sa pri nich niekedy vyskytla, je z dnešného pohľadu neospravedliteľná), rozdiel medzi katolíckou, protestantskou inkvizíciou a upaľovaním bosoriek, pravidiel, zneužívanie, hlavní inkvizítori, dominikánska rehoľa, Galileo Galilei, mýty, povery... No nevedeli sme skončiť a tento posledný blok sa nám pretiahol skoro o hodinu. Na konci sa strhla takmer ozajstná diskusia, keď ľudia mali zrazu množstvo otázok a pripomienok.

Fotenie, hodnotenie, balenie, obed, lúčenie a zrazu bol koniec víkendu. Skutočne prínosného, teda určite pre tých, ktorí okrem bežného laického negativistického pohľadu chceli poznať aj druhú, pozitívnejšiu stránku týchto historických faktov. Nebola to snaha o alibizmus (pretože žiadny extrém nie je dobrý), iba pohľad z inej strany, zaradenie do historického kontextu a mnoho podnetov na zamyslenie.

Za podporu ďakujeme Východoslovenskej oblasti a Duchovnej rade SLSK, zvlášť br. Xavierovi.

Juháska
68.zbor Biele Vraný
Košice
foto: archív Indulona

Miška R. (Banská Bystrica)

Mne sa to veľmi páčilo, pretože som spoznala veľa nových ľudí a uvidela som z podstatnej časti iný typ skautingu. Ako sa tu ľudia k sebe správajú, aj akí ľudia sú a páči sa mi to. Nemôžem povedať, že sa mi to páči viac, lebo tým by som zavrhla svojich, ale je to fakt také iné a bolo mi tu veľmi príjemne.

Kubo (Nemšová)

Ja mám osobne veľmi dobrý pocit, pretože som v podstate prvýkrát na nejakej východoslovenskej akcii. Veľmi ma prekvapilo, že to bolo zmáknuté aj organizačne a tiež obsahovo, pretože tu rozprávali fundovaní odborníci. Páčilo sa mi to veľmi ako celok, bolo to vyvážené.

Korbáčik (Dolný Kubín)

Vynikajúca akcia, ktorá mala čo-to do seba a bola to taká netradičná skautská akcia – okrem toho, že som nemusel robiť program, starať sa o decká, brať so sebou spacák a ešus atď. Ale hlavne to bolo o tom, že som sa stretol s ľuďmi, ktorí boli všetci vyspelí na nejakej úrovni, povedal by som intelektuálne zdatní a dali sa s nimi riešiť normálne problémy a pádne otázky, aj v rámci skautingu alebo aj mimo, a dalo sa konštruktívne diskutovať. Škoda, že je to tak krátko.

Ihlička (Prešov)

Čo poznám kurzy v skautingu, tak toto bolo niečo iné, čo asi aj chýbalo. Sú tu témy, ktoré sa bežne medzi nami nepretriasajú.

Bolo to také obohacujúce, aj keď mám pocit, že to bolo podané len z jedného (toho kresťanského) hľadiska. Mňa zaujala najmä tá téma, takisto prostredie bolo pekné, príjemný víkend, voľná atmosféra, oddýchla som si. A hlavne tie informácie, človek sa bežne ku ním nedostane, prípadne by musel veľa študovať a tu to bolo pekne zosumarizované – to bolo fajn. Ale bolo to krátko, len jeden víkend.

InDuLoNu podporili

Grape

Popri pomerne rýchlym vývoji Slovenskej hudobnej scény sa samozrejme ruka v ruke vyvinuli aj Slovenské hudobné festivaly. Niektorým ako napr. Pohode sa darí rok čo rok lepšie a lepšie, naopak niektoré veľké festivaly krachli, takýmto prípadom je napr. festival Hodokvas (jeho posledným headlinerom boli Sex Pistols, ako sa hovorí, topiaci sa slamky chytá :D). V posledných rokoch sa však z týchto „velikánov“ vyšvihol veľmi svieži, dá sa povedať multižánrový festival. Grape.

Zahrievacie kolo Grejpu sa konalo v roku 2010. A dopadlo viac ako dobre. Ako správny festivalový nadšenec samozrejme obhajujem názor, že festivaly sú prevažne o dvoch veciach – o hudbe pochopiteľne, a o atmosfére. Už prvý Grape by teda vyhovel obom požiadavkám. Na to, že bol vtedy ešte bez mimoriadnych sponzorov prilákal a spolu s Pohodou sa podelil o rocknrollových Subways, ale do našej krásnej krajiny dotiahol aj nórsku elektronickú partu Roysopp. Veru dobrá práca.

Druhý ročník bol, čo sa účinkujúcich týka, niekde úplne inde. Festival sa už začal pekne vyvíjať a záber sa zasekol niekde medzi elektrom a alternatívnymi, pre publikum však atraktívnymi gitarovkami.

Modrý plagát s chlapíkom s vrtuľou na hlave bol vylepený hádam na každej lampe aj tuto v Prešove. A mal sa veru čím popýšiť. Mená ako Hurts, Wombats, Sounds alebo Quemists prehliadne len veľmi málo hudobných nadšencov. Plne sa tu ukázala šikovnosť organizátorov, pritiahnúť slávne zahraničné kapely z okolitých veľkých festivalov, pri čom sa nezabudlo ani na Slovenskú scénu. Grape dal priestor menším a menej známym, no určite nie menej dobrým kapelám alternatívneho zamerania ako napr. originálnym Uniques, v skautských kruhoch dobre známym Billy barman, Hexu či Puding pani elvisovej (PPE).

Najväčším šokom Grape – festivalu 2011 bolo ale jednoznačne meno Interpol. Táto známa alternatívna New-Yorská kapela si už odžila veru veľa veľkých festivalových vystúpení na svetovej úrovni, a to, že ju budú mať možnosť ľudia uvidieť už na druhom ročníku nového slovenského festivalu bolo ohromujúce. Možno práve preto sa po tomto ročníku Grapu začalo hovoriť aj – malá pohoda.

MUSIC

Nadchádzajúci ročník Grapu ktorý ma veru dobre nadšlapnuté sa opäť drží žánrovo medzi elektronikou a alternatívnym rockom. Potvrdené sú taktiež veľmi zaujímavé mená. Priestor sa tu dáva hlavne začínajúcim alternatívnym mladým gitarovkám z Čiech a Slovenska, stáliciam ako Pare, PPE alebo Billy Barman. Scénu posilní aj hádam asi najlepšia cz undergroundová hip-hopová zostava hrajúca za sprievodu živej kapely Prago Union. Na headlinerov sa stále čaká, medzi veľkými menami však figuruje v zahraničí prerážajúci a veľmi známy Example, do rockovej scény tento rock opäť vstúpia The Subways (ktorých rockový úryvok ste mohli zachytiť aj na tomto ročnom Brekeke) alebo menej známy, no veľmi kvalitný Wolf Gang.

Aj keď pohoda prináša viac ako skvelé mená, veľmi sa odráža od ceny lístkov. Veru, 90 eur je pre priemerného slováka v časoch krízy majetok. Grape tento problém nemá, za cca 30 eur sa vybláznite a užijete si atmosféru skvelého festivalu, tento rok prináša navyše aj možnosť dobrovoľnej práce na festivale. Takže, šup šup do ticketportalu, alebo do nám tak dobre známej dobrovoľníckej práce.

Kovi

<http://www.grapefestival.sk/>

Fínsky varič

<http://www.youtube.com/watch?v=8UJ3sRjhxOI>

tip: Jozef Nagy
foto: internet

Rudolfovo veselé okienko

Fuj, to je ale riadne škaredá nevesta.

- No dovol'te, to je moja dcéra!
- Prepáčte, nevedel som, že ste jej otec.
- No dovol'te, ja som jej matka!

"Včera som poprvý krát pobozkal svoje dievča a dostal som facku."
"A čo bolo potom?"
"Sľúbil som jej, že to už nikdy neurobím a dostal som ďalšiu."

U Košičoch vo vlaku:

- Ukažce cestovny listek.
- Nemam, ukažce vy.
- Ja som Revizor!
- A ja som elektrikar, a co teraz nemam placic elektriku?

Na domacej party pridze chlop ku krasnej kočke:

- Serus, ta s tebu nikto netancuje?
- Ne! Ta by ši mohla požbirac prazne fľašky!

Hovorí miliardár priateľovi :
predstav si, zaľúbil som sa!
Ona má síce iba 25 rokov a ja 65, ale zato som veľmi bohatý.
Čo si myslíš, budem mať u nej väčšie šance, ak jej poviem, že mám iba 55?
Podľa mňa budeš mať oveľa väčšie šance, ak jej povieš, že máš 75!

Tučný chlop stojí na váhe a sťahuje si brucho. Žena mu hovorí:
- Myslíš, že ti to pomôže?
- Samozrejme, že áno. Ved' by som nevidel čísla!

„Byť nad vecou“ a dobrú náladu Vám do ďalšieho čísla želá

Rudolf

1:0 pre mňa alebo zázrak prežitia

(Autom) nedostupný terén, hlboký sneh, 2-ciferný mínus na teplomeri, ostré slnko, nádherná príroda, očarujúci výhľad, dvaja NEčeskí turisti naľahko... Záruka pekného dňa a kvalitných zážitkov.

Plánovaný bivak sa kvôli extrémnym teplotám zrušil. Ostal len výlet na 700 ročný Zborovský hrad a Maguru. Zadychaní slušným tempom sme s mrznúcim dychom dorazili na zrúcaninu. Cestou sme zdokumentovali „drukos výnos“ z miestnej osady. Slnko prežiarovalo každý kúsok hradu a snažilo sa odkryť všetky nástrahy, ktoré skrýval vyše polmetrový sneh. Veľmô ma potešila slovenská vlajka vztýčená na veži. Cítil som hrdosť. Toto je moja rodná zem! Bolo sa na čo sa pozerieť.

Zvedavosť nás zaviedla do rôznych zákutí. Najzaujímavejším bola severná bašta. Prístupovú cestu sme vyhodnotili ako nebezpečnú. Vliezli sme teda do nej priamo ;) Množstvo snehu pod nami si priam pýtalo nejaké šibalstvo. Rozbehnúť sa, vyskočiť, áááá... zaboriť sa až po uši. Hm... nezodpovedné.

Ale čo čert nechcel... šmyk jedna noha... druhá noha... skala, ktorej som sa držal nevydržala moju nadváhu... 6 metrov voľného pádu... a pristátie. Vôbec nebolo mäkké.

„Žijem. Vďaka Ti Bože.“ Nohy... celé, ruky... celé, hlava... na mieste, postaviť sa... Úps, neviem. Po chvíľke presvedčenia som privolil. Voláme záchranku. Vďaka Vili, že si ma ukecal ;)

Kto si už zalietal na záchranárskej helikoptére? Kto okúsil záchranársku akciu ako z filmu? Vrtuľník nalieta, lekár sa spúšťa k bezvládnemu telu, nakladá ho do vákuového saku, odrazu sa stráca pevná zem a cez malý priezor vidno jedine lano a točiaci sa vrtuľník... Myslím, že ani Bear Grylls to nezaži ;) Ha-há... 1:0 pre mňa :P

Uvedomoval som si vážnosť situácie. No až v nemocnici som sa dozvedel, že keď nehybný človek čaká na pomoc pol hodinu pri 0°C, väčšinou sa jej nedožije. Ja som tú milosť dostal. Počkal som záchranárov 30 minút. Pri -10°C. Dostal som aj milosť prejsť vyše 30 metrov v stave, keď úlomok kosti tlačil na miechu a tepnu, teda ochrnutie isté. Boli mi darované aj absolútne nepoškodené vnútorné orgány a... vlastne... nič mi nie je, až na jeden splasnutý stavec :) Vďaka môjmu anjelovi strážnemu, riadne sa zapotil. Teraz má zaslúženú dlhodobú dovolenku. Oficiálne. Neoficiálne? Pri mne musí byť aj tak v strehu.

Zborov bol naozaj krásny, ale pocit postaviť sa po týždni pripútania k lôžku na vlastné a so zaťatými zubami prejsť 20 metrov je na nezaplatenie.

V nemocnici som sa po operácii zdržal len týždeň. Škoda, že človek tak rýchlo zabúda.

Avšak vždy, keď si spomeniem na prvú pooperačné kroky, na prvú nemocničnú stravu, ktorú som mohol zjesť sám, bez pomoci, prvýkrát, keď sa za mňa nevytorebovala nejaká hadička, prvýkrát, keď som mohol opäť zdvihnúť priateľku a vystíkať ju (to ešte oficiálne nemôžem, ale... J), prvýkrát, keď... Vždy, keď si na to spomeniem, ďakujem Bohu za záchranu a za dar života. Mrzí ma, že si ho neviem viac vážiť.

Tento príbeh má byť poďakovaním za Jeho lásku, za to, že som tu, poďakovaním Vilimu, že to so mnou zvládol (nemal to ľahké, nemohol som hýbať telom, tak som mlel jazykom), záchranárom, lekárom, a všetkým, čo pri mne stáli a mysleli na mňa. Tak skoro sa ma nezbavíte ;)

Bezpečnosť je právom záležitosť, ktorej sa máme učiť. Skauting bez nej je zábavnejší, ale s ňou zažijeme omnoho viac.

Ako sa vraví, čo Ťa nezabije, to Ťa posilní. Svätá pravda. Dve titánové tyčky posilnili môj chrbát. Napriek tomu, omnoho radšej by som ostal neposilnený ;)

Pončo

4. oddiel Excalibur Okružle

BTW: Vedeli ste, že Zborovská štátna prírodná rezervácia ponúka nie len tajomnú zrúcaninu, ale aj prastaré duby niekdajšej kráľovskej dubovej aleje?

„Rešpekt pred Bohom, rešpekt pred bližným a rešpekt pred sebou samým ako služobníkom Božím je základom každej formy náboženstva.“
(R. Baden-Powell)

„Verím, že Boh nás poslal na tento svet, aby sme boli šťastní a tešili sa zo života.“

(R. Baden-Powell)

MYŠLIENKA

Trochu májovej romantiky

Lákavý obal, netradičný formát, bohatý rozsah, aj to sú atribúty novinky z vydavateľstva Kumran, ktorá sa v tomto čase distribuuje v našich knižkupectvách.

Francine Riversonová nás bez kvetnatých úvodov vŕhne do príbehu mladej dievčiny Anjely, ktorá je od narodenia chudobná na základnú ľudskú potrebu, a to potrebu lásky. Jej dievčenské srdce zlomí vlastný otec a ostatní muži v jej živote, s ktorými sa stretáva len túto ranú prehľujú. Svižným tempom tak spoznáваме tragické udalosti, ktoré Anjelu v dievčenskom veku privedú do nevestinca.

Autorkiným námetom pre príbeh je kniha proroka Ozeáša a túto symboliku podčiarkuje aj menom hlavného hrdinu Michaela Ozea. Tomu Boh veľmi romantickým spôsobom zašepká, že Anjela, v tom čase najluxusnejšia prostitútka, je tá pravá žena, na ktorú tak túžobne čaká. Začína sa Michaelov dramatický zápas, v ktorom Boh riadi jeho kroky a päsť, aby svoju milovanú nielen vytrhol zo špinavého remesla, ale aj vykúpil jej zatvrdnuté srdce svojou vytrvalou láskou.

V príbehu sa nevyhneme statiam, ktoré sú ľahko predvídateľné. Rovnako kostrobovito vyznieva opis novotvoriach sa miest, v ktorých

zúri zlatá horúčka. Zaujímavým prvkom sú však Anjeline alternatívne mená – Mara, Amanda, Tera, Sarah – ktoré majú v rôznych častiach deja svoju symboliku.

Väčším obohatením by bol aj vývoj charakterov, ktoré sú okrem hlavnej hrdinky vyprofilované takmer okamžite. Na scéne sú z veľkej časti buď veľmi dobré alebo veľmi zlé postavy.

Pekným doplnkom knihy sú výroky zo sv. Písma či od slávnych autorov pred každou kapitolou, ktoré priam dokonale vystihujú jej podstatu.

Hoci je kniha ladená skôr na emóciu, čo by malo osloviť viac nežné pohlavie, dýcha silným posolstvom. Tým je práve Božie riadenie a konanie v životoch Anjely a Michaela. „Koľkokrát mám odpustiť Bože?“, pýta sa Michael Boha. „Sedemdesiat sedem ráz!“ Nie som hodná žiadnej lásky, hovorí Anjela. „Láskou odveďou Ťa milujem, moja milá...“ odpovedá Boh.

Tak ako sa Izrael navracia k Bohu, ktorý ho omilostuje: "Podťe, vráťme sa k Pánovi lebo on nás poranil a on nás uzdraví, udril nás, ale ošetrí.(Oz 6,1) aj naša hrdinka zakúša moc odpustenia a prijatia Božej lásky, ktorá jediná je schopná vykúpiť človeka. A tak je aj kniha Vykúpená láska povzbudením a príjemným čítaním pre každého, kto niekedy trpel a túžil, ako je napísané v autorkinom venovaní.

Yan

foto: kumran.sk

sv. JURAJ

Prameň dal Prešovu ďalší darček

Tohtoročná oslava sv. Juraja bola v našom zbere netradičná. Vďaka nášmu členovi Turistovi a s pomocou zopár dobrovoľníkov sme na sídlisku Sekčov v Prešove slávnostne otvorili „fitness ihrisko“.

Po vybudovaní lezeckej steny je to už druhý väčší projekt, ktorým sa nám podarilo prispieť k zlepšeniu prostredia v našom meste.

Viac info:

<http://www.presov.sk/portal/?c=12&id=18284>

Yan

foto: Roman Pavlik

O hľadaní tej správnej cesty...

Patria k našej bytosti – duševné vlastnosti máme. Duševný život je u ľudí predpokladom života duchovného.

Duchovný život naopak nemôžeme mať, v duchovnom sa nachádzame. Do duchovnej reality vstupujeme keď prekračujeme obmedzenosť svojho bytia (svojho „já“) k niekomu druhému. Tým druhým môže byť iný človek, či spoločenstvo ľudí, iný tvor, niekedy príroda v celku, najhlbšie tajomstvo všetkej skutočnosti – Boh. K tomuto vstupu sme okrem duševných vlôh vybavený pri narodení **aj slobodou, svedomím, túžbou po láske**. Z uvedeného dôvodu sa duchovný život týka každého človeka. V tej najzákladnejšej podobe je duchovný život výchovou k Pravde a Láske. Práve duchovným životom rozvíjame a vychovávame našu schopnosť správne sa rozhodovať a niesť za svoje činy zodpovednosť – t.j. našu slobodu.

Termín duchovná dimenzia má na jednej strane tú skvelú výhodu, že nie je naviazaný na žiadnu konkrétnu náboženskú či duchovnú tradíciu. Žiadna z nich si preto nemôže robiť monopol na tu sféru skutočnosti, ktorá je označovaná ako duchovná. Na druhej strane je tento termín pre mnohých úplne „bez farby a zápachu“, technicky studený a súčasne „neuchopiteľný“.

V našom zmyslovom, 3D svete rozpoznávame tri rozmery – výšku, šírku a dĺžku. Z ich pomocou sme schopný úplne popísať (nakresliť) tvar i umiestnenie akéhokoľvek telesa patriaceho do „nášho“ sveta. Bežný jazyk je však obširnejší. A preto dnes počujeme o dimenziách umeleckého diela, ekologickej dimenzii, etickej dimenzii.... Skautský pohľad na človeka vychádza z presvedčenia o duchovnom základe skutočnosti, s ktorým má byť človek vo vzťahu. Na tento vzťah je zároveň človek aj príslušne vybavený:

- telesne
- duševne (= rozum, cit, vôľa, pamäť)
- duchovne (slobodou a svedomím).

Pri debatách o duchovnej dimenzii, je často zamieňané duševné s duchovným. **Duševné vlastnosti** sú našimi dispozíciami, s ktorými sa rodíme a prostredníctvom ktorých **cítíme, uvažujeme, rozhodujeme sa a konáme.**

A čím náš duchovný život vlastne je ? Je hľadaním **vlastnej cesty** a zodpovedá tým osloveniam, ktoré na nej zachytávame. Skutočný duchovný život nutne prebieha v neustálom vyvažovaní medzi jedinečnosťou vlastnej cesty a bráním ohľadu na druhých. Duchovný život nie je nepreniknuteľná pevnosť, ktorú človek buduje okolo svojho strachu. Duchovný život je tvorený dialógom a stretnutiami a preto i nedorozumeniami a konfliktami.

Začať žiť duchovne znamená striasť zo seba perinu bežného, zabehnutého vnímania skutočnosti a prebudiť sa do sveta, ktorý nie je samozrejmy, do sveta, ktorý je stále nový, plný tajomstiev a paradoxov, ktorý nás nenechá chladnými, po zmysle ktorého sa rozhodneme pátrať. Duchovný život je vykročenie z pasívneho prijímania myšlienok, zvykov a morálnych noriem do priestoru slobody, ktorá nám bola zverená a s ktorou sa musíme vysporiadať.

V rôznych kultúrach, civilizáciách a spoločenstvách sa hľadali a boli nájdené pre túto celoživotnú výchovu slobody rôzne cesty. Hovorí sa im **tiež spirituality**. V niektorých prípadoch majú tieto spirituality podobu náboženstva, inde filozofie alebo nejakej praktickej činnosti. Spoločné majú hlbokú dôveru v tom, že zmysel ľudského života je zaručený, pokiaľ človek svoj život podriadi pravde a láske.

Skauting, aj keď je jeho vznik historicky spätý s kresťanstvom, **nepredpisuje svojim členom žiadnu konkrétnu spirituálnu cestu**. Zároveň však s rešpektom a porozumením prijíma všetky spirituality,

ktoré vedú k naplňaniu princípov skautingu, sľubu a zákona, ktoré z neho vychádzajú. Za neopomenuteľné piliere skautského duchovného názoru sa preto považujú:

- akákoľvek skutočnosť má nie len svoj „povrch“ – teda to čo je zachytiteľné našimi zmyslami či vedou, ale aj svojou „hĺbkou“ resp. „presahom“;
- pre označenie tejto „hĺbky“ či „presahu“ sa najčastejšie používajú termíny, vychádzajúce zo slovného základu „duch“;
- v duchovnej dimenzii majú korene hodnoty (pravda, láska, priateľstvo, dobro...);
- skauting vyjadruje hodnoty, ktoré považuje za obzvlášť dôležité, so svojich princípoch, sľube a zákone.

Pod širákom a pod hviezdami

Ak sa na tábore so skautmi vydáte spať pod širák na kopec, s najväčšou pravdepodobnosťou to bude jeden z najlepších momentov celého pobytu, ktorý zúčastneným mnoho dá: zistia, či vedia vybrať a pripraviť vhodné miesto na spanie, uvariť čaj na ohni, užijú si dobrodružný pocit prespania mimo civilizáciu. Môže to byť všetko, pričom to rozhodne nie je málo, alebo to nemusí byť všetko. Stačí veľmi málo, aby si vedúci všimol letnej nočnej oblohy so žiariacimi hviezdami, ktorých krása sa rozprestiera nad ich hlavami, trochu ich postrčil zaujímavým úryvkom z knihy, nad ktorým sa môžu zamyslieť a údiv nad „hviezdami nad hlavou“ sa rozšíri o úctu k „mravnému zákonu v nich“.

Podobných aktivít, počas ktorých sa dá duchovný život a vnímavosť k tomuto rozmeru rozvíjať tzv. druhoplánovo, sa nájde množstvo. Duchovný život sa od ostatných oblastí skautskej výchovy (zručnosti, znalosti, táborenie...) v jednom ohľade podstatne odlišuje. Nestojí vedľa nich, ale ako ich skrytý rozmer čaká na toho, kto si ho všimne. V ňom a skrz neho potom začne pôsobiť a môže sa rozoznieť i v ostatných.

Cesty k nepriamemu objavovaniu duchovného sveta:

- stretnutia s inými ľuďmi a vzťah k nim – rozhovory, diskusie ale aj mlčanie v ozajstnom priateľstve,
- vnímanie prírody, jej krásy, hĺbky, rozmanitosti, ...
- kontakt s umením – hudbou, maľbou, literatúrou, architektúrou...
- vlastná umelecká tvorba (a vlastne akékoľvek tvorenie s pozitívnym cieľom)

- služba – pomoc ľudom v núdzi, pomoc priateľovi presahujúca vlastné pohodlie a lenivosť,
- ponorenie sa do vedy, filozofie a u hľadajúcich jedincov do náboženstva

Vo všetkých týchto situáciách sa môžeme stretnúť s duchovnými podnetmi v „druhom rade“, teda tak, že prvotný cieľ je úplne iný (vnímať prírodu, zapojiť sa do verejnoprospešnej práce...), ale pokiaľ si prípadný duchovný potenciál ako vedúci uvedomujeme, môžeme danú činnosť obohatiť ešte o tento rozmer.

Duchovné programy

Pod duchovnými programami máme spravidla na mysli nejaké zamyslenia, úvahy, chvíľky ticha, či nejaký rituál. Uvažujeme správnym smerom, napriek tomu je nutné jasne povedať, takto jednoduché to zase nie je. Ciest k priamemu objavovaniu duchovna je mnoho. Podstatné na tom je práve slovo cesta. Pretože ani vynaložením všetkej snahy, žiadnym spôsobom nemôžeme „zaručiť“ uskutočnenie „duchovného programu“. My so svojim vlastným usilovaním nič nezaistíme, pokiaľ „adresát“ nie je ochotný a schopný to duchovno poňať.

Cesta k priamemu objavovaniu duchovného sveta vedie cez každého zvlášť. Ak chceme pripravovať a uskutočňovať programy zacielené na duchovný život, musíme mať z čoho čerpať, z čoho dávať, nemôžeme s deťmi hlbokomyseľne hovoriť o niečom, čo je nám cudzie a vlastne vzdialené. Samozrejme nikto nemusí byť zenový majster, kňaz či bielobradý druid na to, aby sa s deťmi v oddieli mohol duchovným životom zapodievať a snažiť sa im pomôcť tento rozmer sveta objavovať. Určite je však potrebné mať nejaké vlastné skúsenosti, zážitky – proste je potrebné byť sám na objaviteľskej ceste po duchovnom svete.

Za cesty priameho objavovania duchovného sveta by sme mohli označiť:
Meditácie – nejde o žiadne „sväté osvietenie“, ale kľudné, tiché sústredenie

na určitú myšlienku alebo symbol, ktorej sú pod správnym a citlivým vedením schopné aj deti.

Programy zamerané na hľadanie zmyslu života – pre roverov to môže byť filozofická debata, pre skautov hlbší nočný rozhovor s vodcom pri táborovom ohni doplnený čítaním úryvkov autorov, ktorý o tom dokážu písať pútavo a pravdivo.

Príklad aktivity: Kto som ?
Pomôcky: formulár „Kto som?“ pre každého hráča s týmito otázkami:
Keď sa ráno zobudím, tak najčastejšie.....
Skôr než zaspím, tak najčastejšie myslím na .....
Najradšej mám .....
Nemám rád ľudí, ktorí .....
Dôverujem ľuďom, ktorí.....
Radujem sa keď .....
Je mi smutno keď .....
Bojím sa keď .....
Najviac ma má rád/rada .....
Som .....

Pravidlá: Po rozdání hárkov vedúci vysvetlí účastníkom, že na každú otázku majú poctivo odpovedať. Stačí stručne, aby bolo jasné, čo chcú vyjadriť. Odporúča sa, aby na poslednú otázku odpovedali až nakoniec, keď si už premysleli a zapísali odpovede na predchádzajúce otázky. Čas na vyplnenie je cca. 10 až 15 min. Po vyplnení nastáva druhá etapa, ktorá prebieha podľa počtu účastníkov buď spoločne, alebo v skupinkách. V skupinkách si predčítajú svoje zápisy a hovoria o nich. Na záver spoločne pohovoria o tom, ktorá otázka im prišla zvlášť ťažká, ktorá zvlášť dôležitá, čo sa dozvedeli o druhých, čo o sebe, ako sa cítili pri vyberaní do skupiniek a následne pri debata v skupinkách a pod.

Programy na hľadanie „pravdy v sebe“ – pri týchto programoch však nesmie dochádzať ku „vlámaniu“ sa do tajomstiev druhého. Zároveň sú to programy, ktoré dokážu pri opakovanom použití prehlbovať dôveru človeka v seba samého ako aj v iných.

Príklad aktivity: Nadeje a úzkosti
Účastníci na veľký pás papiera kreslia farbami symboly svojich obáv i nádejí (napr. z akcie, ktorej sa zúčastnia). Večer potom môžu ostatným prezentovať (po vhodne pripravenej atmosfére), kde ten ktorý pomaľovaný pruh má svoje ústredné miesto, čo ich symboly vyjadrujú. Nakoniec si jednotliví účastníci z pásu papiera odtrhávajú „obavy“ a „nádeje“ tých druhých, a to tak, že si nad nimi berú „patronát“, aby sa nadeje naplnili a obavy naopak nie.

Rituály – skauting sám o sebe má značné množstvo obradov (nástupy, pokriky, večierky...), ale rozhodne môže byť zaujímavé obohatiť oddielový život o ďalšie, duchovne zamerané rituály – od pravidelného čítania na schôdzke, či pred spaním na tábore z nejakéj zaujímavej knihy, cez spoločné večerné zamyslenia nad kladmi a zápormi z ubehnutého táborového dňa, po jarné slávnostné „odomykanie“ lesa....

Príklad aktivity:
Účastníci letného tábora „ukončujú deň“ tým, že každý si nájde plochý kameň, na ktorý vodovými farbami zakreslí svoj najsilnejší zážitok (pozitívny/negatívny) z končiaceho sa dňa. Svoje zhmotnenie pocitu následne prezentujú na vyhradenom mieste a kamene potom ukladajú do „cesty“, ktorá sa rozrastá každým dňom tábora. Je na účastníkoch či bude rovná, kľukatá, farebná ....

Dialóg s tajomnom – v klasickom ponímaní sa jedná o modlitbu alebo druh bohoslužby (od jednoduchej „bohoslužby slova“ až po klasickú omšu, teda špeciálny druh rituálu.) Aj tu je však potrebné podotknúť, že ani táto forma nie je z našej strany „zaistením“ skutočného duchovného stretnutia.

použitá literatúra:

Kdo jsem, Jiří Zajíc a kol., Junák, Praha 2008

foto: skauting.sk

spracoval: Martin Kovalík - Tammy

Ďakujem ti...

Cieľ: rozvoj sústredenia, vyjadrovanie pozitívnych emócií a ich zdieľanie so skupinou, lepšie poznanie seba samého
čas na hru: približne 20 minút;
Počet hráčov: 6–20, skauti, roveri
Prostredie: nezáleží
Pomôcky: dynamická a melodická hudba, A4 papiere, lepiaca páska
Pravidlá: v prvej časti si každý nájde miesto, kde popremýšľa nad tým, komu z prítomných by za niečo pekné chcel poďakovať. Nič si pri tom nepíše. Táto fáza zaberie podľa vyspelosti účastníkov 3 až 10 min. V druhej časti sa potom všetci účastníci postavia do kruhu a každý prilepí kus papiera na chrbát svojho suseda. V nasledujúcom čase majú všetci za úlohu napísať na papier ostatných poďakovanie za niečo, čo im dávajú. Napr. ďakujem ti za to, že ma vždy dokážeš rozosmiať, ďakujem ti za tvoju láskavosť, ďakujem ti za to, že si môj priateľ...

Prechádzka dejinami krásy

Z kníh, časopisov, internetu ... obstaráme obrazy ideálov mužskej a ženskej krásy z rôznych období. Jednotlivé obrázky rozstriháme, zbavíme

prípadného označenia doby, nalepíme na papier a označíme číslom alebo písmenom. Listy potom rozmiestnime v priestore a úlohou účastníkov je zoradiť obrázky chronologicky.

Najlepšieho znalca krásy potom môžeme odmeniť, korunováciu za Miss či Mrs. S hrou by mala byť nerozdielne spojená diskusia o vývoji ideálov krásy, o tom ako ju ovplyvňujú dané spoločenské podmienky, média... Hru je možné viesť aj do diskusií o „ideály krásy“ pri ľuďoch ohrozených poruchami príjmu potravy.

Len čo dopíšu poďakovanie jednému človeku, v rytme hudby sa presunú k ďalšiemu účastníkovi, ktorému ešte nepoďakovali. Nie je podmienkou, aby každý napísal každému. Ale každý by mal poďakovať aspoň jednému účastníkovi. Potom môže nasledovať diskusia o to, ako ťažko sa im poďakovanie vymýšľalo, i čo sa pri tom o sebe či iných dozvedeli. Na konci aktivity si môžu prečítať, čo bolo napísané práve im.

Drievko pravdovravnosti

Na začiatku tábora si každý jeho účastník obstará dve drevené paličky hrubé asi ako ceruzka alebo malíčok, dlhé cca. 10 cm. Počas celého tábora potom nosí jednu z nich so sebou v kapse. Večer pred spaním si ju vezme do ruky a pokiaľ po celý deň nevypustili z úst žiadnu lož, hoci len sebamensiu,

môžeme na paličke urobiť zárez. Kto porušil prvý bod skautského zákona, nesmie na paličke urobiť vrub!

Bolo by to opätovne klamstvo. V polovici tábora si na nástupe ukážeme svoje drievka. Neporovnávame, kto má viac alebo menej zárezov. Len si pripomenieme, že ich máme mať stále so sebou. Od nového týždňa začína nová hra s novou paličkou. Na konci tábora všetky paličky anonymne odovzdáme vodcovi, ktorý ich vystaví na nástenke s krátkym komentárom: Pri tejto hre sme sa presvedčili o niekoľkých veciach. Ako dodržiavame prvý bod skautského zákona. Aké je na nás spoľahnutie, ako poctivo vieme hrať. A prečo ju nosíme stále u seba? Kedykoľvek siahneme do vrečka, nahmatáme ju tam. Pripomenie nám, že máme stále dodržiavať prvý bod zákona. V kritických chvíľach ju pevne stisneme v ruke a možno nám pomôže zahnať lož, ktorá sa nám už tlačí na jazyk. Povedali sme si, že medzi sebou nesút'ážime. A predsa je to súťaživá hra. Ale každý bojuje sám so sebou.

Túto hru je možné hrať aj počas roka, s tým že kontrola sa vykoná na družinovke. Je možné ju tak natiahnuť na dlhšie obdobie napr. mesiac, dva a pozorovať ako sa mení správanie detí.

Tammy

použitá literatúra:

Kdo jsem, Jiří Zajíc a kol., Junák, Praha 2008

TIPY

Vyrob si vlastný repelent!

Proti kliešťom

Na prípravu potrebujeme 1 sáčok rozmarínu, ktorý kúpite v obchode ako prísadu do jedla, 1 liter vody 1 lyžicu bieleho vínneho octu. Do hrnca nalejte a prevarte vodu. Do nej vysypte rozmarín a nechajte poriadne vyluhovať. Rozmarín môže byť vo vode až do vychladnutia odvaru. Potom scedte rozmarín a pridajte lyžicu vínneho octu. Prírodný repelent prelejte do sprejovej fľašky a uložte do chladničky. Pri výlete do prírody sa nasprejujte (hlavne od kolien dole) a tiež obuv.

Proti komárom

Kúpte si 200 ml skleničku Alpy a do nej nastrkajte 30 kusov klinčekov http://sk.wikipedia.org/wiki/Klin%C4%8De_kovec_vo%C5%88av%C3%BD

Nechajte vyluhovať 24 hodín a klinčky nevyberajte. Alpa trochu zhnedne a je pripravená na použitie proti otravnému hmyzu.

Jozef Nagy
OS PO

Baobab to poriadne odpáli!

Odštartuj sa tiež!

Letná časť: 22.8. – 1. 9. 2012

Jesenná časť: 26.10. - 28.10.2012

Zimná časť: 22.2. - 24.2.2013

Jarná časť – skúšky: 12.4. - 14.4.2013

Odrátavaj s nami na:
www.baobab.skauting.sk

VLŠ Baobab 2012/13

Fričovské SERENGETI

PRE KEHO? ROVEROV 14+

KEREHO? 1.6.-3.6.2012

DZE? CHATA KANNÉ FRIČOVCE

ZA KEĽO? 3 EVRI (€)

CO ZO SEBU? SPACÁK, KARIMATKU, JEDLO NA RAŇAJKY A VEČERE
(OBED BUDE), 4 PAPIEROVÉ GULE VEĽKOSTI JABLKA, DOBRU NÁLADU A

ŠICKO KOLO TEHO ☺

>>PROGRAM ZA ZBOR PRE VŠETKÝCH OSTATNÝCH<<

KEMU ZNAC? MISO (MIŠO) 0908 639 523
SMIEŠKO (KOALA) 0911 265 316

Máš chuť sa vybehať? Vyblázniť? Len tak si pokecať? Či zahrať si netradičnú hru? Tak si nájdí čas a príď k nám na chatu zažiť roverskú akciu!

Dzif(+)-čata še na vas ceša... I mi šicke ostatne BRABEŇAKI !!!

Pišal ja

POZVÁNKA

I. celoslovenské stretnutie Kruhu dospelých skautov a skautiek

29. jún – 1. júl 2012
Nolčovo

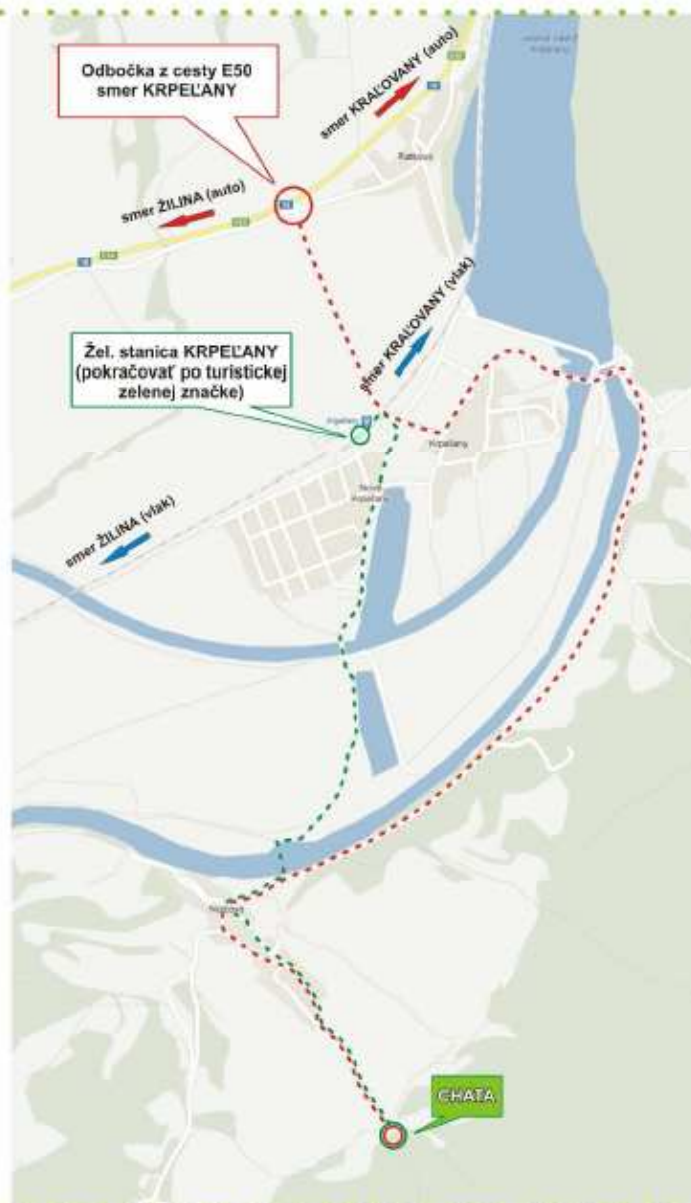
Milý brat, sestra,

zasadni s nami k táborovému ohňu oldskautov,
ktorý sa zapáli na prvom celoslovenskom stretnutí.

Toto trojdňové stretnutie zorganizuje Rada dospelých skautov a skautiek.
Pozývame všetkých činovníkov, registrovaných aj neregistrovaných oldskautov
a sympatizantov skautingu.

PROGRAM

- Piatok:** príchod
večerný zoznamovací program
- Sobota:** raňajky
info o okolí (pracovník NP Veľká Fatra)
vychádzka
obed
siesta
rohovory - dospelí v skautingu
výmena skúseností
večera
rím. kat. sv. omša
táborový oheň
- Nedeľa:** raňajky
zhodnotenie stretnutia
obed
voľný program do odchodu
(možnosť zostať do večera)

INFORMÁCIE

Prihláste sa týždeň vopred mailom, alebo telefonicky: vlado.janecka@gmail.com
0910 326 152

Poplatok: 12 eur (na mieste). Polovicu cestovného budeme preplácať.

V nedeľu cesta na vlakovú stanicu bude zabezpečená.

Pre najstarších účastníkov (nad 70 r.) zabezpečíme postel' s bielizňou.
Ostatní si prineste spacák.

Vydal Slovenský skauting, Východoslovenská oblastná rada

Termín vydania: APRÍL-MÁJ 2012

Nepredajné, len pre vnútornú potrebu. Neprešlo jazykovou úpravou.

Autori článkov:

Juháska, Kovi, Jozef Nagy, Jeleň Rudolf, Pončo, Yan, Tammy

Grafická & textová úprava:

Yan

Bankové spojenie:

Tatrabanka, pobočka Prešov, kód banky 1100,
č. účtu 266 671 8114, IČO: 37792725

Nech Bože dá medailu...

PROSBA!

Databáza skautských kontaktov je obmedzená, preto Ťa chcem poprosiť, aby si preposlal/a oblastník ďalej do svojho zboru, oddielu, družiny, aby sa dostal k čo najväčšiemu počtu skautov...

Zároveň, ak poznáš niekoho, kto nemá problém napísať zopár súvislých viet, ktoré dávajú zmysel a zvládne do mailu pripojiť zopár fotiek, povzbud' ho, aby prispel do nasledujúceho čísla... Téma je ľubovoľná podľa záľubov, hobby, zážitkov, skúseností...

Ak máš nejaké postrehy, nápady, zlepšenia, kritiku, napíš mi ju, neostane nevypočutá!

Ak Ti nechodí oblastník a chceš ho pravidelne dostávať na svoj email...

Toto všetko smerujte na: **oblastnik@scouting.sk**